

som derved er indregistreret for den første Erhverver, for nogensomhelst Gjenstand, men derimod er det overladt til Enhver at benytte Varemærket til Varer, som ere forskjelliges fra dem, for hvilket det er indregistreret. Dernæst er der bevaret den, der først har faaet Varemærket indregistreret, Ret til at udstrække Varemærkets Benyttelse til alle de Varer, han senere ønsker at udstrække det til, eller til Alt, hvad han ønsker at bringe i Handelen; men det er jo naturligt, at naar han gjør det, maa den, der midlertidig benytter Varemærket uden anden Adkomst, end at det staa aabent for ham, vige og ikke benytte det. Det er med andre Ord, at man har adopteret Principet, for at Varemærket kan blive et Mærke for Personen, og det faar derved den samme Betydning som et Firmamærke, isædedes for at det var Lovforslagets oprindelige Mening, at det skulde være et Mærke for Varen. Naar det er Tilfældet, saa foretrækker jeg at gaa helt over til Principet, til en Bestemmelse, der er ren, og klar, og som fjerner noget af den Mlempe, der kan være forbunden med det Forslag, som er fremkommet fra det ærede Udvalg, vistnok i den overmaade gode Tanke at danne et Mæglingsforslag — jeg tror, at Tanken er saaledes —, men som i Virkeligheden ikke er et Mæglingsforslag. Det væger nemlig ikke mod, at et Varemærke kan blive et Personmærke, men det indsætter en Overgangstilstand, inden det kan blive et Personmærke, som, under visse Omstændigheder kun kan frembringe betydelige Mlemper for den, der har et Varemærke for en bestemt Gjenstand. Det staaer nemlig i en eller anden Enkelt's Magt at tvinge ham fra det ene Standpunkt til det andet, indtil hans Varemærke er bleven et Personmærke. De behøve blot at tage Mærket til en anden Gjenstand, saa er han nødsaget til at udstrække sin egen Ret til det, for at forhindre det, og saaledes kan det blive ved, indtil han kommer til det, at det bliver et Personmærke. I dette Tilfælde er Reglen nu ren og klar saaledes, at naar En har taget et Mærke til en eller flere specielle Gjenstande, kan Ingen senere erhverve nogensomhelst Ret til at erhverve dette Mærke; ved denne Bestemmelse staaer det da i den Paagjældendes Magt at gjøre det til et Firmamærke, han kan sætte paa, hvad han vil, men han kan ogsaa beskytte sig saaledes, at det faar Betydning som et Mærke for en enkelt Gjenstand eller maatte finere for en Specialitet. Det kan udstrækkes

til at blive et Firmamærke, men det er utvivlsomt, at det staaer i hans Magt at bevare det som Mærke for en Specialitet eller en enkelt Gjenstand. Det er udtrykt ved Endringsforslaget til § 12, hvorefter Paragrafen nu vil lyde saaledes: „Den, der har foretaget det i § 2, jfr. § 4 foretagne Anmeldelse, og derefter har erholdt Samme indregistreret, erhverver derved en udelukkende Ret til at forsyne Varer eller disses Indpakning med det anmeldte Mærke.“ Det er Reglen ren og klar, at naar han har anmeldt det, kan han forsyne sine Varer dermed, og ingen Anden erhverve Ret til at bruge det. Det er denne for mig tydeligere og klarere Bestemmelse, som fjerner noget af den Tvivl, der kan være om, om ikke Indehaveren af et Varemærke kan være udset for nogen Chikaner eller Forsølgelse af Andre, det er denne rene og klare Stilling, som jeg tror er at foretrække, naar man endelig vil, som det viser sig at være Tilfældet, sevig Lovens oprindelige Princip. Som en ren Følge af Bedtægelsen af dette Forslag eller i en saadan Forbindelse dermed, at det følger deraf, staaer Endringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2, og i Forbindelse dermed staaer ogsaa Endringsforslaget under Nr. 3. Det første Stykke er en ren Følge deraf; i det andet Stykke er optaget en Bestemmelse, som gjør det muligt for en Anmelder at faae indregistreret og i den offentlige Tidende indrykket et Varemærke for en bestemt Slags Varer eller for en Specialitet. Det kan jo hælde — det ligger ikke saa fjernet —, at en Mand, som vil anmeldte et Varemærke paa enkelte Gjenstande, har sin Interesse af, at det netop bliver indregistreret og bekendtgjort i de offentlige Aviser for denne bestemte Slags Varer. Til at opnaa det sigter Endringsforslaget under Nr. 3, 2det Stykke. Sluttende sig dertil staaer Endringsforslagene under Nr. 6, 8, og 9. Endringsforslaget under Nr. 4 til § 6 gaar ud paa at fjerne den Bestemmelse i Lovforslaget, at Registratør skal være nødsaget til at nekte Optagelse af et Varemærke, naar det allerede tidligere paa behørig Maade er anmeldt af en Anden. De Grunde, som haade bevæget mig til her at gjen tage mit Forslag om, at denne Bestemmelse udgaar, ere allerede tidligere udførlig gjengivne saavel af mig som af et andet æret Medlem af Udvalget (Klein). Jeg skal kun sige, at Hovedsagen er jo, at man ikke ønsker, at Registratør skal optræde som Afgjørende i en privat Strid mellem To, der mene sig berettigede til samme